

*М. Крумова, Сн. Петрова и Ж. Илиева в "Слугините"
от Ж. Жьоне, пост. Я. Гърдев, сезон 1994/95*

*"Невеста Боряна"
от П. Ю. Тодоров, пост. В. Вълчева, сезон 1994/95*

Явор Гърдев
гост-режисьор

ДИМИТРОВГРАД ЗА МЕН Е КАТО ОАЗИС!

Доидох в Димитровград през 1994 и заедно с Недялко Делчев направихме "Две кратки пиеси за края" - прощъпулника ми на професионална сцена.

Димитровград за мен е като оазис, защото стои малко встрани от затормозената театрална система и един режисьор, особено младият, се чувства свободен да направи точно това, което иска.

Димитровград е чудесна база за правене на театър - тук са незабележими тормозите за това, че от теб се очаква да направиш нещо специално. За мен публиката тук беше имажинерна, публика "въобще" - една идеална за мен ситуация. Не адресираш представлението за някакъв стеснен контекст, а го правиш,

както би го направил по принцип, за себе си.

И затова, след "Частите на нощта" в Сливен, отново се върнах в Димитровград за "Слугините". Мястото ми допадна, имах вече приятели в театъра...

Димитровград е място, където можеш да се уединиш и да се концентрираш добре върху това, което правиш. Режисурата е професия, която се започва много трудно. Докато човек си изгради самочувствие е голяма вътрешна криза...

И Димитровград облекчи тая криза, там имаше особено благоприятни условия за работа.

Из интервю за в. "Ориент Експрес", бр. 28/2002